

gennemført. Maaſte maa jeg med den høſtærede Formands Tillæbſe blot oplæſe nogle Linier af denne Henvendſe. Efter Omtalen af Sølovens § 1 hedder det: „Vi føle os ligeledes overbeviste om, at Registreringsloven med alle dens Formler og Vidtløftigheder i meget høj Grad vil hemme vort Skibsbyggeri og i høj Grad vanſteliggøre, ja næſten umuliggøre Dannelsen af diſſe ſmaa Rederier, der grunde ſaa mange Menneſters Eksiſtens og ere en rig Kilde for en ſtor Del af den danſke Befolkning.

Vi ſkønne ikke rettere, end at den civilretlige Registrering godt kan være en frivillig Sag, ſaa de ſtørre Rederier kunne afbenytte den, om de ville, og derved have nogen Fordel, men lad dog endelig de mindre være fritagne derfor, naar de finde det bedſt tjenligt for dem“. Naar jeg nu alſaa ſelv mener, at Ulemperne ved Gennemførelſen af Systemet ere ſaa ſtore, og jeg ikke efter min Erfaring — og jeg har dog haft meget med de Ting at gøre — ſkønner, at der i det nu beſtaaende fri Forhold er ſtabt Retſuſikkerhed eller Vanſtelighed ved at ſaa Laan i Skibsparter, ſaa har jeg ikke kunnet undlade her i Tinget at fremsætte diſſe Bemærninger. Man kan heller ikke ſøge nogen Nødvendighed eller Unſtelighed for en ſaadan Lov i den Omſtændighed, at f. Eks. vore nordiſte Nabolande have den, for de have den netop ikke. Efter hvad jeg har erfaret, ville de ikke have den, ſaa dert, at Sverige og Norge ſkulle have en lignende Lov, kan man, hynes jeg, ikke ſøge nogen Nødvendighed for, at den ſkulde gennemføres her. Selv om der i andre Lande, f. Eks. England, Belgien, Spanien og Portugal, findes noget lignende — efter hvad jeg har hørt, ſtal det dog ikke være noget nær ſaa vidtløftigt ſom dette, men det lader jeg nu ſtaa ved ſit Værd — maa man erindre, at Forholdene der, f. Eks. i England, ere ſaa vidt forſkellige fra vore — diſſe kolofale Søfartsforhold, der i England f. Eks. omfatte 13½ Millioner Tons, at Sammenligning ikke er mulig. Jeg tror derfor ikke, man fra ſaadanne Forhold kan hente nogen abſolut Støtte for Nødvendigheden af, at vi gennemføre denne Lov her.

For at give det høje Ting nogen Foreſtilling om, at der virkelig er Vanſteligheder ved Gennemførelſe af det ny System, ſtal jeg blot nævne nogle enkelte iøjnefaldende Ting, ſom viſe Forſkellen mellem den nuværende Registrering og den, der for Eftertiden ſtal finde Steb. Ifølge Lovforſlagets § 13 ſtal Anmeldſen af et Skib, der er „i Sameje, uden at der er valgt en Beſtyrelſe“, underſkrives af ſamtliche Medejere eller deres

lovlige Repræſentanter. Nu er det ſaaledes, at Anmeldſen til Registrering kun underſkrives af den beſtyrende Reder, der ſelvſølgelig altid er til Steb. Ved ſaadanne Partrederier vælges der i Reglen ingen Beſtyrelſe, men kun en beſtyrende Reder, og ſaaledes ſom det nu er, er det nok, naar han anmelder Skibet til Registrering. Men fremtidig ſkulle alſaa alle Medejerne, ſelv om der maaſte er nogle og tyve, alleſammen marchere op og underſkrive. Det kunne de jo ſelvſølgelig ogſaa gøre, naar de ere hjemme; men en hel Del af dem ere ofte ſavende Skippere, ſom maaſte ikke ere hjemme. De ſkulle alſaa have lovlige Repræſentanter, ſørge for i Tide at ſende andre Fuldmægter, og ſaa ſkulle diſſe underſkrive denne Anmeldſe paa de fraværendes Vegne. Men det gaar ikke ſaaan til, at det altid er nybyggede Skibe, der er Tale om, i hvilket Tilfælde der bedre kan ventes efter Hjemkomſt eller Fuldmægter; ofte løber man et Skib, der er i Fart, eller ſom ligger færdigt i Havn, maaſte under Certeparti; i ſaa Fald kan der ikke ventes, men Skibet kan ikke blive indregistreret, naar nogle Partrederere ere fraværende, og der ej heller er Tid til at ſtaffe Fuldmagt fra dem. Jeg ſer ikke andet, end at det er en meget alvorlig Ulempe. Naar det erede Flertal i Udvalget imidlertid ikke har villet gaa ind paa Endringer i ſaa Henſeende — lige ſaa lidt ſom paa mange Endringer, jeg har ønsket — fordi den ſtillede Fordring er nødvendig af Henſyn til Registreringens civilretlige Betydning — ja, jeg er ikke Jurist — ſaa kan jeg ikke ſige noget derimod; men hvorledes det i det praktiſke Liv ſtal gaa af uden Tab og Ulemper, er mig ganſte uforſtaeligt. — Endvidere ſtal Gjendomsrklæringen ligeledes underſkrives af ſamtliche Parthavere. Der ſtaar ikke noget i Paragraffen om, at det kan ſte ved Fuldmagt; den ſtal afgives paa Tre og Love. Naar nu Juristerne ſige, at der ogſaa kan underſkrives af en anden ved Fuldmagt, er det naturligtviſ Tilfældet, men det hynes i dette Tilfælde lige ſaa vanſteligt at ſaa den Fuldmagt i rette Tid ſom i det foran omtalte. Skriveri og Ulejlighed vil det altid medføre, men jeg antager, ſom ſagt, at det ofte ogſaa vil være umuligt at ſaa det i Orden i rette Tid. Der er i den nugældende Lov lignende Beſtemmelſer, men i Slutningen af den paagældende Paragraf findes den efter min Mening meget forſtandige Beſtemmelſe, at i ſærlige Tilfælde kan Overbeſtyrelſen tilſtaa Ulemper med Henſyn til Beviſlighedens Tilvejebringelſe. — Jeg har forſøgt paa i Udvalget at ſaa en lignende Beſtemmelſe ind i denne Lov, men da